

praša padomu, es zif spēhdams to dolu, lai viņš Kri-
stum nāhtu tumaf. Bet vaj ta buhtu mihlestiba, ja i-
turamees weenaldfigi pret netizibu un maldišchanos?
Vaj tad Peteris un Jahnis un tee pahrejee mahgekl peh-
leeldeenam uš Domu wareja fajit: „tu gan, draugs, ne-
tizi, ka Kristus ir augšchamzehlēes, bet tu tomehr eš
muhšu beedrs un amata brāhliš, ešim kopā strahdat.“
Wini tā nekahdā sīnā naw darijufi, bet preezajušchees
leeldeenu atšwehtē, kad Doms palika tizigs zaur Jesu
Krištu pašču. Tāpeh; es newaru atfahptees no sawas
nopeetnibas šhini joutajumā, bet es luhdju muhšu Kun-
gu Jesu Krištu, lai viņš man un wišēem Watwijas
mahzītajeem stiprina tizibu, apleezinat draudse to Kun-
gu, kas ir nodots muhšu grehtu dehl un usmodinats
muhšu taišnōjchanās labad (Rom. 4, 25). —

Mahzītājs E. F r e i n b e r g s, Kuldigā.

Jesus pee Pilata.

Mat. 27, 11—31 (sal. Marka 15, 2—20; Luf. 23, 1—25;
Jahna 18, 28—19, 16).

Jesus bija nodots semes fogim romeetim Pilatam.
Judi atrahkufi līhdj teešas namam, paleef ahrā stah-
wot, leekās peeteiktees Pilatam, wini negrib eet teefas
namā, pee paganu zilweka, jo zītadi wini wišu deenu
līhdj wafaram buhtu nešchīsti (1. Moj. 19, 22. Ap. d.
10, 28) un newareku eht leeldeenas jehru (pašā), ne ari
pateizibas upuru galu un mazes. Pilats eewehroja šchos
judu likumus un iņahza ahrā no teefas nama pee wi-
neem, bet judu prasību, lai apstiprina nahwes spree-
dumu, viņš negrib īpildit. Kad viņš jautaja: „Ko
juhs sūhdjat par šho zilweku, judu wezaji jutās apwai-
noti un atbild winam: „Ja šchis nebuhtu laundaritājs,
tad mehš to lewim nebuhtu nodewufi.“ Pilats sīnaja,
ka tee Jesu nodewufi aif naida. Judi negribeja fawu
sūhdjību pamatot uš haufšību, romeefi to neafina un
neewehroja wiau tizibas strīhdus. Tas redsams ari
no judu sūhdjības pret Pawilu (Ap. d. 18, 12—16).
Wajadseja padarit Jesu par politištu nošēefneeku. Wini
formulē sūhdjību: „Jesus fajanz muhšu tautu un aif-
leedj dot nodoflus keisaram, fajidams, viņš ešot Kri-
stus, kehninšch“ (Luf. 23, 2).

Te judi nekānigi apmeloja Jesu. Pilatam tomehr
Lij sīnams, ka judu laudis nemas nebij tīf padewigi un
dedšigi Romas keisara pawalstneeki. Kad Jesus nosauz
sewi par judu kehnīnu, tad viņš ari pasfaidro, tā
wiņš to šaprot: mana walstiba naw no šchis pašales.
Pateefibas behrni ir wina pawalstneeki. Pilats šho
wahrdū dšilako šaturu gan nefaprot, bet viņš reds, ka
judu sūhdjībai naw pamata. Wina spreedums bij: „Es
pee wina neatrodu nekahdas wainas.“ Judi peh; tahda
Pilata pašnojuma šahka wiltību. Pilats wiau laifam
masaf pašstot, jo Jesus wiswairaf ir darbojees Gali-
lejā. Pahreleezinājees, ka Jesus ir sludinājis Galilejā
apafsch Eroda waldbibas, Pilats domaja atswabinatees no
nepatīhkanā peenahkuma un nosūhta Jesu Erodam teefa-
šchanai, kurš pašlaif uš leeldeenas šwehtkeem ari bij
eeradees Jerusaleme. Erods bij preezigs, redsot Jesu,
tas šagaidija no Jesus kahdu brīhnumu. Kad Erods
redseja, ka sawās zeribās wihlees, viņš išmeħja Jesu
un sūhtija to atpafal pee Pilata. Līhdj šchim Erods un
Pilats bij eenaidā, warbuht, ka Erods bij jutees aif-

larts tadehl, ka Pilats (peh; Luf. 13, 1) bij noteefajis
galileeschus, tagad wini palika pār draugeem.

Bij toreij paradums, ka semes waldbneefs uš pašā
šwehtkeem laudin peh; wiau wehleschanās atlaida šwa-
badibā kahdu zeetumneeku. Tagad bij zeetumā trihs
leeli laundari, kas šagaidija fawu jodu. Pilats bij pah-
releezinats par Jesus newainību, negribeja wīnu noteefat
uš nahwi, bet negribeja ari šanaidotees ar judu weza-
jeem. Te winam līkās laba išeja. Laudis pašči wareja
išwehletees, kuršch no apšūhdjeteem atswabinams.
Pilats nešchabijās, ka laudis išwehletees Jesu.
Wišī buhtu peekahpufchees laufschu grībai un luh-
gumam, un, Pilats buhtu tizis walā no ne-
patīhkanas leetas un augsto preefteru un wezaju zee-
niba ari nebuhtu aifkarta. Sawada parahdiba bija Pi-
lata seewai Klaudijai Prokulai, tā leef winam fajit: „Ne-
dari tu nekā šchim taišnōjam, jo es šchodeen šapni daudj
ešmu zeetuši wina dehl.“ Šho Pilata seebu ausrumu
basniza peefkailijufi pee šwehtām seewam.

Laufschu išwehle bija negaidita un pahrstēidja Pilatu.
Tee luhdja atswabinat Barabu. Tas wareja tīf notīf-
sem judu wezajo eespaida. Reformators Martīnšch Lu-
ters šaschutumā par šho judu luhgumu šafa: „Wini
drihsaf buhtu luhgufi atlaif pat pašču welnu, ne ka
Deewa Dehlu. Uš pahrstēigtā Pilata joutajumu, ko tad lai
wiņš darot ar Jesu, wini wišī kleeđj: „Eit to krusā!“
Tā kleeđja tee pašči laudis, kuri Jesum eejahjot Jeru-
saleme preefch nedaudj deenam bij wīnu šweizīnāufi:
„Gosianna Dawida Dehlam!“ Uš pušli newar palau-
tees, tam naw kritikas. Pilats, redsedams leelo trofšri
laudis, kuru ašinis kahrību newar apflufinat, līka atnest
uhdeni, masgaja laufschu preefchā rofas (5. Moj. 21, 6)
un fajija: „Es ešmu newainigs pee šhi taišnā ašininim,
raugat pašči.“ Laudis grīb atswabinat Pilatu no atbil-
dibas fajidami: „Lai wina ašinis nahf pahr mums un
muhšu behrneem (5. Moj. 18, 10). Kad judi peedraudeja
Pilatam (peh; Jahna 19, 12): „Ja tu šchj laidīši walā,
tu neefi keisara draugs, jo tas pats zelas par kehnīnu,
keisaram ir pretneeks.“ tad Pilats, baidīdamees no judu
atreebibas, apstiprināja nahwes spreedumu. Bet launa
firsdapšina tam palika.

Sodiba nahzā pahr wīnu ari laizigā sīnā, wīnu ap-
sūhdseja pee keisara, atzehla no amata, išsūhtija un viņš
pats padarija seewim galu. Judi, launprahstīgi išjōbōdami
taišnā apšinu, apkrahmas pašči sewi ar breefmigo lahtu.
Warbuht wehl ari muhšu deenās gul uš šho nemeerigo,
nelaimigo tautu.

Ap. Pawils domā (Rom. 11), ka judu tauta reif
atgrecījees pee Kristus, ka tee taps apšcheloti, un lahts
taps nonemts no teem.

F. Janšons.

Ginas no garigas un laizigas dšibmes.

Rigas ew.-lut. Kristus draudse.

7. nowembri plēst. 7. wafarā Rigas ew.-lut. Kristus
draudse eegahja jaunās draudses telpās, Kārlines eelā
Nr. 9, dš. 1. šafarā ar ko bija šarīhtots šwehtu deew-
talpojums ar telpu eeswehtīšchanu. Cerīhtotā šahle bija
uflahšs un ar daudj puķem krahšchāi išgrefnots altaris
un sūhri nowēetots fīsharmonijs. Šau štundū pirms